

היה לי הבוקר אורח מוזר, סופר ארמני שנולד ביוון והשתקע בארה"ב שמו היה

Arthur Desoudise, ושנה שמו ל- Carlson, כותב ספרים, כתב

גם ספר על מלחמת היהודים והערבים בשט מקהירו עד דמשק, ממקורות ישראליים וערביים,

ולפי דבריו הורגט גם לעברית והופיע בארץ בסנת 1957. לפי דברים יש ארמנים ביפו,

בחיפה, ברמלה ובעתלית ובירושלים העתיקה. מספרם בישראל כ-700-8 איש. הוא מבקר

הרבה בארצות ערב (רק במצרים מחרימים אותו בגלל הספר שכתב על מלחמת ישראל וערבים).

הוא גם סופרו של ידיעות אחרונות, ובשבועות הקרובים יופיעו בו כתבות מהארצות

השכנות. מהלל את ערבי תימן. הוא סבור שהאימס ינצח. הוא ידיד ישראל (האימס). שאל

על סיכויי השלום, אם יש יסוד לפחד הערבים להתפשטות, כמה יהודים יכלה הארץ לקלוט -

ומה תפקיד אדם בימינו. שאל גם על "הסכסוך" - לא השיבותי לו על כך.

- רוז'נסקי בא אלי היום. מלא התפעלות מהכנס אחמול במועדון הסמחרי. כבר זמן

רב לא היה קהל כה רב והקשבה כזו. הוא היה שייך לפרוגרסיבים. עכשיו הוא נבוכ.

שאל על הנעשה ברוב ובמיעוט. אמרתי שעדיין איני יודע. שאל על תכניותי - אמרתי:

לכתוב תולדות 95 השנים האחרונות, מיסוד מקווה ישראל עד פרישתי מהממשלה.

- אחמול בבוקר נתכנסו אצלי שמעון, דב יוסף, יזהר, אלמוגי, יצחק נבון, עוזי,

בהיר וטורקיס. אמרתי דעתי כי אין להקים מפלגה אלא לעשות נסיון ע"י הופעה לבחירות

- אם נצליח - לתקן המפלגה ולחסל ההידרדרות המוסרית, שתפנה הדרך לשלטון בגין.

אם לא - לא אצטרף לשום סיעה ואעשה עבודתי הספרותית מבלי להתערב בעניינים מדיניים.

משה ועוזי הודיעו שלא יצטרפו לרשימה נפרדת. גם יוסף הביע ספקות, אם כי הוא מניח

שרשימתנו יכלה להשיג 15-20 צירים. הוסכם על עוד מגישה סופית אחת בעוד ימים אחדים.

- במקרה עיינתי הערב בישיבת הממשלה הזמנית מיום 16.6.48 ובה יש דברי שמשום

מה פסחתי עליהם - וחבל!

27.6.65, יום א'

קיבלתי היום מארכיון צה"ל (הביאה עוזרת המנהלת חיה הלומדת יומים בשבוע באוניברסיטה בירושלים) תורה הארכיונים במשך שנהיים) חומר ארכיוני רב על קרבות עשרת הימים, על חיל הים, על חיל האוויר, פקודות אישיות, פקודות על נצרת וישיבות מטכל, חומר זה המגיע עד ההפוגה השניה. בקשתי כל החומר על הקרבות באוקטובר עם מצרים ועם קאווקז'י והקרבות האחרונים עם מצרים בדיצמבר ושבוע ראשון של יאנואר עד 7.1.49 שאז נסתיימה המלחמה. הבטיחו להמציא לי זאת בשבוע הבא.

- נתכנסו חברי המיעוט אה"צ בבית "אל על" (מקודם בית העם ברחוב בן יהודה). לא הזמינו אותי, אבל החלטתי לגשת. בבואי דיבר שמעון והגן על הצעת סיכום שניסת. קרא לפני הניסוח - והוא להשתלב במפלגה כאופוזיציה. ביקשתי רשות הדיבור. כמה מהנאמים נשאלו על עתוני הארץ. אמרתי שאני קורא עתוני הארץ אך ורק כדי לדעת מה נעשה באלג'יר או בווייטנאם, אך לא מה שנעשה בארץ, כי זאת אין העתונים יודעים בעצמם. לפני שתיים עשרה שנה פרשתי זמנית מהממשלה כדי להכיר הנעשה או הבלתי נעשה בארץ, ולמדתי משהו. ואשר לענין: איני מבחין בין הרוב ובין המיעוט. איני סבור שאלה גרועים ואלה מובחרים. אני מכיר כמה אנשי הרוב שאינם נופלים במאומה מאנשי המיעוט. יש הבדל בראיה, וזה ישנו גם בקרב המיעוט. אמנם אני מכיר אנשים ברוב המוכרים אח עצמם, אך יתכנו כאלה גם במיעוט. אגיד תחילה הרע בחוסר רשימה נפרדת: כמה מטובי החברים יהיו מדוכאים. רבים לא יצביעו בעד רשימת המערך וזה יגדיל את